
Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 21 maja 2002 r., K 30

Palestra 46/9-10(537-538), 255

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO
Z 21 MAJA 2002 R. K 30/01

Warszawa, dnia 21 maja 2002 r.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krzysztof Kolasiński – przewodniczący
Wiesław Johann
Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska – sprawozdawca
Andrzej Mączyński
Mirosław Wyrzykowski

Protokolant Grażyna Szałygo

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2002 r. na rozprawie, z udziałem umocowanych przedstawicieli: Wnioskodawcy, Sejmu oraz Prokuratora Generalnego, wniosku Naczelnej Rady Adwokackiej o stwierdzenie, że przepisy art. 236 ust. 1 i 3 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 21 maja 2001 r. Nr 49, poz. 508) są sprzeczne z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

orzeka:

Art. 236 ust. 1 i 3 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508)

– jest zgodny z art. 32 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, umorzyć postępowanie w zakresie dotyczącym badania zgodności zaskarżonych przepisów z art. 45 ust. 1 i 77 ust. 2 Konstytucji wobec cofnięcia wniosku.

UZASADNIENIE

I

1. Naczelna Rada Adwokacka w skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z 9 lipca 2001 r. domagała się stwierdzenia sprzeczności art. 236 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji. Kwestionowane przepisy przewidują, iż pełnomocnikiem w postępowaniu zgłoszeniowym przed Urzędem Patentowym może być tylko rzecznik patentowy. Zdaniem wnioskodawcy, oznacza to wyłom w zasadach wykonywania zawodów, których istota polega na świadczeniu pomocy prawnej, tj. adwokatów i radców prawnych. Wyjątek jest dwukierunkowy. Po pierwsze, przyznaje rzecznikom patentowym, nie będącym ani adwokatami ani radcami prawnymi, uprawnienie do zawodowego świadczenia pomocy prawnej w postaci zastępowania stron postępo-